

har været vant til; det kan jo ske, at det kan blive nødvendigt at foretage Forandringer i den Tid, ca. $\frac{1}{2}$ Aar, da Rigsdagen ikke er inde, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at gaa over til den nye af den højtærede Trafikminister foreslaaede Form.

Naar jeg ellers skulde knytte nogle Bemærkninger til Lovforslaget udover varmt at anbefale det til velvillig Behandling i det Udvalg, som vil blive foreslaaet, skulde det være, at ihvorvel der selvfølgelig fra min Side slet ikke rettes nogen Anke mod Ministeriet for offentlige Arbejder eller Ministeren, synes jeg, at Københavns Havn som selvejende Havn baseret paa Handel og Søfart, der hører under Handelsministeriet, nærmest hørte hjemme under dette Ministerium. Det er jo ikke noget, der skal forandres her, men jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, om ikke en Omlægning en Gang med Tiden vilde være rigtig. Naar Statshavnene hører under Trafikministeriet, har det sin Grund i, at deres Vedligeholdelse, deres Bygning o. s. v. besørgeres af dette Ministerium, men det er jo slet ikke Tilfældet med Københavns Havn.

Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Gennemførelse i dette høje Ting.

H. Trier: Der kan ikke være meget at tilføje under Omtalen af dette Lovforslag, saa omhyggeligt som det er forsynet med Bemærkninger og Oplysninger. Et udvortes Tegn paa, i hvilken Grad man har søgt at støtte Lovforslaget ad den Vej, er det, at skønt selve Lovforslaget strengt taget kun bestaar af to Linier, bestaar Bemærkningerne og Oplysningerne af 28 tæt trykte Sider. Dette kunde jo ogsaa betyde, at der i de faa Ord, som Lovforslaget indeholder, omtales og afgøres en ret betydningsfuld Sag, som derfor har maattet gennemgaa forskellige Instanser, for at man kunde komme til Klarhed over alle dens Sider. Det er ogsaa det, der er sket; de Bilag, der findes, er Udtalelser fra de Myndigheder, der i større eller mindre Grad har med Havnen at gøre. Havnen har jo altid spillet en Rolle for København, ja, i den Grad, at Byens Navn oprindelig slet ikke var andet end „Havn“; man har tænkt sig hele dens Opgave udtømt i denne ene Virksomhed, og

endnu bærer den i sit Navn Udtryk for, i hvilken Grad man har knyttet Begrebet en Havn til Byen. Derfor er der i København en naturlig Interesse for Havnens Virksomhed, og Havnen har ogsaa i Løbet af de senere Menneskealdre udviklet sig til at kunne løse sin Opgave paa en anderledes alsidig Maade end tidligere. Det er et Led i denne Udvikling, Lovforslaget skulde betegne, et Forsøg paa at fremme den Hurtighed, med hvilken Havnens Sager kan afgøres, og med hvilken man ved Fastsættelsen af Reglerne for dens Virksomhed kan følge med under de skiftende Konjunkturer; dette er jo, som det ogsaa fra alle Sider er udtalt, Meningen med, at Lovgivningsmagten afgiver sin Myndighed til den mere letbevægelige Administration. Selvfølgelig kan man, som det ogsaa er fremhævet fra anden Side, se Sagen fra forskellige Sider og indvende baade det ene og det andet, ligesom man ogsaa kan paapege de forskellige Fordele, den nye Ordning vil medføre, men der er neppe Grund til at indlade sig paa nogen vidtløftig Drøftelse af for og imod, naar man dog til syvende og sidst kommer til det Resultat, at det mest praktiske vil være at følge Lovforslaget og prøve, om man ikke ad den Vej kan fremme Havnens Virksomhed.

Naar der er Tale om at afløse den nu-gældende Vareafgift med en Afgift, der svares i Forhold til Varens Værdi, er det ogsaa et Spørgsmaal, der i lang Tid har været behandlet i det offentlige Liv. Naar man tidligere drøftede Toldspørgsmaal, var der jo Kamp imellem Værditold og Vægttold, og man havde i de Tider meget at indvende imod at lægge Værdien til Grund, uagtet man indrømmede, at det var underligt, at f. Eks. de fineste Kniplinger slap billigere ind end de groveste Gulvklude, naar man fortoldede efter Vægt. Her er altsaa en Anerkendelse af Værdiens Betydning som Grundlag for en Afgift, og det maa formentlig ogsaa anses for at være et mere rationelt Grundlag end den anden mere udvortes Maalestok.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at man tager velvilligt imod Lovforslaget, og selv om vi i og for sig ikke anser det for nødvendigt at henvise Lovforslaget til et Udvalg, haaber jeg, at vi dog hurtigt maa se Lovforslaget vende